

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/29/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113228137
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8113228137.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlady Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu: ELCOM, spoločnosť s ručením obmedzeným Prešov, so sídlom Jesenná 2695/26, 080 01 Prešov, IČO: 00 695 599, právne zastúpený: Mgr. Miroslav Baláž, advokát so sídlom Sládkovičova 8, 080 01 Prešov, proti žalovaným: 1./ R.. Y. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, XXX XX T., 2./ R.. Y. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. 5, XXX XX T., 3./ JURISCONSULTI s.r.o., so sídlom Alexandra Matušku 13, 080 01 Prešov, IČO: 31 679 790, všetci právne zastúpení: JUDr. Mária Sýkorová, advokátka, so sídlom Zoborská 13,040 01 Košice, o zaplatenie 756,14 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 15C/259/2013-95 zo dňa 19.12.2016 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu I.inštancie.

P r i z n á v a žalovaným v 1. 2.a 3.rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vyslovil, že žalovaní v 1., 2. a 3.rade majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %. Druhým výrokom určil, že žalovaní v 1., 2. a 3. rade majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 219 ods.1, § 234, § 251, § 255 ods.1,2, § 257, § 262 ods.1,2 a § 396 ods.1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z, ďalej C.s.p.).

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca sa žalobou z 23. septembra 2013, ktorá bola doručená súdu 30. septembra 2013, domáhal, aby súd uložil žalovaným v 1. až 3. rade povinnosť zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 756,14 Eur spolu s príslušenstvom, ako aj nahradiť mu trovy konania. Okresný súd Prešov rozsudkom z 5. mája 2015, č.k. 15C/259/2013-54 rozhodol tak, že žalobný návrh zamietol (I. výrok) a vyslovil, že o trovách konania bude rozhodnuté v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku (II. výrok). Písomným podaním z 25. mája 2015, ktoré bolo doručené súdu 29. mája 2015, podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu proti vyššie uvedenému rozsudku odvolanie a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa (teraz prvej inštancie) na ďalšie konanie. Krajský súd v Prešove rozsudkom z 29. septembra 2016, č.k. 5Co/262/2015-89 potvrdil rozsudok. O výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

4. Proti tomuto uzneseniu včas podal odvolanie žalobca. Oprel ho o ust. § 365 ods.1 písm.h/ C.s.p. Konštatoval, že hoci prvoinštančný súd, rovnako ako odvolací, v predmetnej veci dospel k záveru, že žalovaný nárok žalobcu je premlčaný, je potrebné zdôrazniť, že ani súd prvej inštancie, ani odvolací súd nespochybnil, že žalovaný v 1.rade hrubo porušil svoje povinnosti, ktoré mal ako advokát, resp.

ako komerčný právnik vo vzťahu k svojmu klientovi, teda žalobcovi. Vo vzťahu k žalovaným v 2.a 3.rade uviedol, že ustálil okruh na strane žalovaných z opatrnosti tak, ako je to uvedené v žalobe zo dňa 16.09.2013 a to z dôvodu, že hoci mal uzavretú mandátnu zmluvu s JURISCONSULTI, v.o.s., jej univerzálnym právnym nástupcom sa stala obchodná spoločnosť JURISCONSULTI s.r.o., ktoré sú žalovaným v 1.a 2.rade spoločníkmi. Navyše žaloba udeľoval písomné plnomocenstvo aj žalovanému v 1.rade ako komerčnému právnikovi, resp.neskôr advokátovi. Žalobca roky postupoval v dôvere podľa pokynov svojho právneho zástupcu, ktorý namiesto toho, aby poskytol svojmu mandantovi odbornú právnu pomoc, nielenže porušoval svoje povinnosti, ale vytvoril neprehľadnú sieť právnych vzťahov uzatvorených so žalobcom, ktorých existencia sťažuje uplatnenie žalobcových nárokov na súde v otázke pasívnej legitímácie. Za takýchto okolností teda žalobcovi neostávalo nič iné len ako už bolo vyššie uvedené z opatrnosti žalovať aj žalovaného v 2.a 3.rade, nakoľko nebolo možné predpokladať prostriedky obrany žalovaného v 1.rade v tomto konaní, najmä s ohľadom na vyvíňovanie sa zodpovednosti za škodu tak, že túto by žalovaný v 1.rade prenášal na žalovaného v 2.rade, resp. žalovaného v 3.rade. Vzhľadom na vyššie uvedené možno konštatovať, že v tomto prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by súd v zmysle § 257 nepriznal žalovaným v 1. až 3.rade náhradu trov konania. Preto je dôvod na rozhodnutie v zmysle odvolacieho petitu, teda že rozhodnutie v napadnutej časti podľa § 388 C.s.p. odvolací súd zmení a neprizná žalovaným v 1., 2.a 3.rade náhradu trov konania.

5. Odvolanie žalobcu bolo doručené právnej zástupkyňi žalovaných dňa 04.01.2017. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 C.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

8. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

9. Podľa § 396 ods. 1 C.s.p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

10. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie čo do výroku o trovách konania v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny záver, keď čo do trov konania použil ust. § 255 ods.1 C.s.p. (súd prvej inštancie nesprávne v dôvodoch uviedol v bode 15 O.s.p.). Žalovaní v 1., 2. a 3.rade majú voči žalobcovi skutočne nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 % a rovnako aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Žalobca bol v celom rozsahu uplatneného nároku neúspešný, keď súd prvej inštancie jeho žalobu vo vzťahu k žalovaným v 1.až 3.rade zamietol, pričom toto rozhodnutie bolo skutočne potvrdené aj odvolacím súdom. Preto žalovaným v 1.až 3.rade vznikol nárok na náhradu trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania a to v rozsahu 100 %. Žalobca poukazuje na ust. § 257 C.s.p. kedy výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Účelom uvedeného ustanovenia je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútneho práva. Aplikácia tohto moderačného práva však je možná len za splnenia zákonných podmienok. Do úvahy prichádza z dôvodu sociálnych aspektov, kedy sa zohľadňujú osobné, majetkové, zárobkové aj iné pomery oboch strán v konaní a prípadne iné okolnosti. V sporovom konaní sa povinnosť nahraďiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 C.s.p.). Aplikácia § 257 C.s.p. prichádza do úvahy vtedy, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady, ale súd dôjde k názoru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Žalobca poukazuje na to, že žaloba bola zamietnutá z dôvodu premlčania, ale ani súd prvej inštancie, ani žalovaní nespochybnili, že žalovaný v 1.rade hrubo porušil svoje povinnosti, ktoré mal ako advokát, resp. ako komerčný právnik vo vzťahu k svojmu klientovi, teda žalobcovi. Odvolací súd

k tomu poznamenáva, že otázkou hrubého porušenia povinnosti žalovaným v 1.rade sa v dôvodoch svojho rozhodnutia nezaoberal. Z rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca tvrdil, že škodu mu mal spôsobiť žalovaný v 3.rade, čo je však z pohľadu súdu vylúčené, nakoľko jeho právny predchodca počnúc dňom 01.01.1994 stratil zákonnú možnosť poskytovať právne služby, vrátane zastupovania pred súdom. Pokiaľ by súd zisťoval zodpovednosť za škodu žalovaných v 1.a 2.rade (žalobca poukazuje na hrubé porušenie povinnosti žalovaného v 1.rade ako advokáta, avšak nárok si u neho neuplatňuje ako u škodcu, ale ako u ručiteľa), prekročil by tak hranice skutku opísaného žalobcom. Žalovaní v 1. a 2.rade neboli v žalobe žalovaní ako osoby, ktoré svojim konaním porušili objektívne právo, čo viedlo ku vzniku škody u žalobcu. Preto súd prvej inštancie uzavrel, že nie je daná pasívna vecná legitímácia žiadneho zo žalovaných účastníkov konania. Čo do otázky nesprávne zisteného skutkového stavu súdom prvej inštancie ohľadom nedostatku pasívnej legitímácie žalovaných odvolací súd v bode 20 rozsudku uviedol, že z dôvodu premlčania nároku nebolo potrebné sa touto otázkou osobitne zaoberať. Žalobcom tvrdené okolnosti dôvodov, u ktorých by prichádzala do úvahy aplikácia ust. § 257 C.s.p. teda nemožno konštatovať.

11. Z rozsiahlej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napríklad 7Cdo/129/2011) vyplýva povinnosť súdu priznať strane sporu plnú náhradu účelne vynaložených trov konania voči strane, ktorá vo veci nemala úspech. Úspech v konaní treba chápať v závislosti od výsledku súdneho sporu, pričom pod úspechom treba rozumieť úspech v zmysle procesného výsledku. Plný úspech na strane žalovaných je stav, pri ktorom súd návrh v celom rozsahu zamietne. Povinnosť priznať náhradu (účelne) vynaložených trov v plnom rozsahu úspešnej strane sporu platí za predpokladu, že súd nevyužije možnosť rozhodnúť v súlade s ust. § 257 C.s.p.

12. Odvolací súd má za to, že v danom prípade nebolo na mieste použiť ust. § 257 C.s.p. z dôvodov uvedených vyššie, teda odvolacie dôvody žalobcu neobstoja. Preto uznesenie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

13. O trovách tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešným žalovaným v 1., 2. a 3.rade priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.